

SAJTÓKÖZLEMÉNY

Legyen Apa a család része!

Budapest, 2009. március 9.

A Jól-lét Alapítvány és az UNIFEM-ért Magyar Nemzeti Bizottság Egyesület *„Legyen Apa a család része!”* címmel a nemzetközi nőnap alkalmából gyerekrajz kiállítást szervez a Parlamentben 2009. március 9-13. között. A rendezvény szervezői arra szeretnék felhívni a figyelmet, hogy a legtöbb nő számára a valódi ajándék nem az, ha egy napig virággal, édességgel és egyéb más aprósággal ünneplik, hanem, ha elismertségüket a mindennapokban megjelenő partnerséggel bizonyítja férje, társa. Ha szülőként is kiveszi részét a család mindennapjaiból, legyen szó közös programokról, házimunkáról vagy a gyerekek körüli teendőkről. A kiállított közel félszáz rajzból, melyet 4-12 éves korú gyerekek készítettek, kiderül, hogy a legtöbb család nagyon távol áll ettől az állapottól. A gyerekek leginkább maradi apa szerepben látják édesapjukat, aki este hazaérkezik a munkából, otthon leginkább újságot olvas, számítógépezik, tévézik, és ha időt szakít rájuk, akkor azokat az alkalmakat a gyerekek már „ajándékként” élik meg. A kiállítás megnyitóján részt vett Keveházi Katalin a Jól-lét Alapítvány ügyvezetője, Dobrev Klára az UNIFEM-ért Magyar Nemzeti Bizottság Egyesület elnöke.

A nemzetközi nőnap gyökerei a nők egyenjogúságáért vívott harcokból erednek, melynek a 19. század közepén eredeti célkitűzése az volt, hogy a nők emberibb munkafeltételeket, nagyobb megbecsülést és egyenlő munkáért egyenlő bért kaphassanak. Ezek a célok azonban jelen korunkban is ugyanúgy aktuálisak, ezért az ENSZ által világnapként nyilvántartott nemzetközi nőnap minden évben hasonló szempontokra hívja fel a figyelmet, legyen az a nőknek a családban, a munkában vagy a magánéletben betöltött szerepük. A nők esélyegyenlőségét mindenek előtt gazdasági függetlenségük határozza meg, melyhez az állami segélyek és a

szociális támogatások hozzájárulnak, hiszen hazánkban az egyik legmagasabb az otthon tartó támogatásra, gyes-re és gyed-re fordított kifizetések aránya a GDP-hez viszonyítva. De a gazdasági önállóságnak sokkal fontosabb eleme, hogy a nők tudnak-e egyenrangú félként részt venni a munkaerőpiacon, a férfikkal egyenrangú partnerként tudnak-e munkát vállalni, és ez megfelelő bérezéssel jár-e együtt. Ebben viszont nagyon le vagyunk maradva. Éppen ezért kell arra felhívni a figyelmet, hogy a kisgyermekes édesanyákat nem akarják foglalkoztatni, és egy 2-3 gyermekes édesanya ugyanazért a munkáért 25%-kal kevesebb bért kap, mint egy hasonló munkakörben dolgozó férfi.

Ez mindaddig azonban nem fog változni, amíg a munkaadók nem tartják megbízható munkaerőnek a kisgyermekes anyákat, ami hazánkban többek között a családon belüli nagyon hagyományos, nagyon maradi munkamegosztásból adódik. Magyarországon úgy oszlik meg a családon belüli munka, hogy annak 80 százalékát a nők végzik, és csak 20 százalékát a férfiak. Persze ez alatt nem a főzést, mosást, takarítást értjük, hanem a kisgyermekes családoknál a házimunkának a jelentős része a gyerek körüli feladatokat jelenti. Ki viszi reggel bölcsődébe vagy óvodába, ki megy érte, ki megy a szülői értekezletre, ki ellenőrzi, hogy megcsinálta-e a leckéjét, bepakolta-e az iskolatáskáját, vacsorázott-e és mi lesz az uzsonnája, ki marad otthon vele, ha beteg? Közös érdekünk, hogy ezen változtassunk, hiszen az európai uniós statisztikákból pontosan lehet látni, hogy az elmúlt 15 évben azokban az országokban született sok gyerek, ahol a játszótéren, a szülői értekezleten apákkal is lehet találkozni, és ahol nem kínos legalább három hónapot férfiként rászánni a csecsemőre, és néha az anya helyett otthon maradni a kis beteggel. Ahol a gyereknevelés és a család terhei megoszlanak férfi és nő között, mint Nagy-Britanniában, Franciaországban, Finnországban és Svédországban ott a nők bátrabban merik vállalni az új gyerekekkel járó fokozottabb terheket is.

„Sokan állítják meggyőződéssel, hogy szerintük a nemek egyenlősége Magyarországon nem kérdés, hisz az már rég megvalósult – sőt – mondják csak félig viccelve - lassan inkább a férfiak esélyegyenlőségének megvalósítására kellene odafigyelni, annyi az önérvényesítésre képes nő a munkahelyeken és a családokban. Csak egyvalamiről nem veszünk tudomást – s ez a választás lehetősége vagy kényszere. Az utóbbi a nőké. A nők szülnék, a nők gyereket nevelnek, a nőket nem érdekli a közélet, a nők...– halljuk a társadalmi élet legkülönbözőbb szinterein. Mintha nem lenne épp elég feltűnőek a nemek közti aránytalanságok gazdasági pozíciókban, a szabadidő

eltöltésében, a közvélemény formálásában. Mindaddig, míg az otthoni helytállás kizárólag a nőkre hárul, nem beszélhetünk a nők egyenlő lehetőségeiről. Pedig a mai nők a férfiakhoz hasonlóan „csupán” teljes életre vágnak.” – mondta **Keveházi Katalin, a Jól-lét Alapítvány ügyvezetője.**

„Azokban az országokban születik több gyerek, ahol a férfi-nő kapcsolatok sokkal kiegyensúlyozottabbak. Ahol a gyerekekkel kapcsolatos feladatokból a férfiek is kiveszik a részüket, ahol van például papa-gyed. Ahol az egészen kicsi kisbabának nemcsak édesanyja, hanem édesapja is van, ahol a szülői értekezleten, a játszótéren vagy a betegágynál ott vannak az apák is. Ezek azok az országok, ahol a nők merik vállalni a második és a harmadik gyereket is. Azt fontos azonban hangsúlyozni, hogy az egyenjogúság sosem jelenti azt, hogy teljesen egyformává kellene válnunk. Mi nők és férfiak különbözőek vagyunk, és ez így jó, ettől izgalmas és teljes az egész. Skandináv statisztikákból kimutatható, hogy azokban a családokban, ahol az apák is ugyanakkora részt vállalnak a gyerek körüli mindennapi teendőkben, sokkal harmonikusabb a családi élet, azaz kevesebb a válás. Vannak dolgok, amiben a nők jobbak, és vannak dolgok, amiben a férfiak. Szerintem a nők semmivel nem okosabbak és ambiciózusabbak, mint a férfiak és nem is tehetségesebbek, csak pont olyannyira okosak, mint ők! – hangsúlyozta beszédében **Dobrev Klára, az UNIFEM-ért Magyar Nemzeti Bizottság Egyesület elnökeként.**

További információ:

Zarnóczy Szilvia

Tel: 30/257-9061

E-mail: szilvia.zarnoczy@meh.gov.hu